

من كه منال بووم هه مېشه به دووای دایكمه وه بووم ، دایكم بۆه رشوین برۆیشتایه ، من ده كه وتمه شوینی ، ده بوايه من وهك كۆيله یه كی منال له ئه وه وه ئه ركوفه رمانه كانی كۆيله یه كی گه و ره فی ریم . كاتیكیش كه هاتمه دنیا وه ، مه وجودی كی زیاده بووم ، به كه لكی هیچ ناهاتم ، غهیری كاره كهری براوباوك نه بیئت . باوكم به نه نكمی وتبوو : ئه م ژنه سیلاوییهی من هه میسان كچی بووه ، من چی له كچ كه م ، ئاخر پیم نالین كچ بۆچی باشه ؟ به لام سه خترین شت بۆمن ئاوكیشانه وه بوو، ئیمه بۆ ئاوكیشانه وه ده بوايه به توله پښیه كدا برۆین ، كه به پښیگی دۆزه خ به ناوبانگ بوو . ژنان هه رله به یانییه وه تانیواره به شان و پیل ئاوبیان ده كیشایه وه ئیمه ی منالیش به دووایانه وه . ئیمه ی منال ، له گه ل ژنانی گه و ره سال مه حكوم بووین به وهی كه هه تاماوین ده بیئت ئاوبكیشینه وه ، جلو به رگ بشۆرین ، چیشت لی بنین ، ناومال گسكه دین و وهك كۆيله ده بوايه خزمه تی پیاوه كان بكهین . دایكم گیانی ده رچوو هینده چای له به رده م باوكم دانا، ته نانه ت باوكم له حه مامه كه و له كاتی خوشۆرینشدا ده یقیراند ، ئافره ت وه ره پشتم بشۆ. ئیستاش له پشچاومه ، ژنه كه ی كاك جه مال، كه زگی پینچ شه ش مانگان بوو ، تا به رمله ئاویكی ده كیشایه وه گیانی له كونه لوتیه وه ده هاته دهر ، هه ندیک جار به ده ست ئاوكیشانه وه ده گریا ، به لام چاری نه بوو ده بوايه تاده مرئ خزمه تكاری و بیگاری بكا . جاله هه موو ناخۆشتر ئیمه ناچار بوون شه و پۆژله جوگیه ك ئاوبكیشینه وه كه دركه تیژه كانی توله پښیگا ناهه مواره كه ی له زمانی مارتیز تر بوون . ئه م دركانه هه ركه ده چه قینه قوله پاژنه مان ، وهك ئه وه ی ماربدا پیمانه وه ، قیزه مان لیبه رزده بووه له جیگی خۆمان سږ ده بووین و ئیتر نه مان ده توانی هه نگاوی بۆ پشسه وه بنین . هه ندی جار ده بوايه به دوو ژن درکی تانیسقان چه قیوی پای ژنی دهر به پین . هه ریه ك له ئیمه دهر زیه كی پچ بوو بۆدرک دهر هینان ، له گه ل ئه وه ش هه ندی له دركه كان به شیوه یه ك له پوزمان ده چوونه خوار كه ئیمه منالكاره كان له حه ژمه تی ژان و ئازار ده ماندا له قروه ی گریان . هه ندیک جار دركه كانمان بۆ دهرنا هات و له گه ل ئه وه ش ده بوايه به شه له شه ل ته نه گه ئاوه كان بگه یه نینه مال وه . ئیمه هه موو شان و ملمان خواروخچ بوو به هو ی ئاوكیشانه وه و گهنوو گوشۆرینه وه . ژنان ناچار كر ابوون له م دیبه شایه دی مردنی كۆرپه كانیان بن . شایه دی رشك وئه سپی سه ری مناله كانیان بن، شایه دی قنچكه و برینی سه ررومه تی مناله كانیان بن، شایه دی چاویئشه و دومه لی سه رسمت و ناو لینگیان بن . سال نه بوو له دیبه كه ی ئیمه دووسی منال نه مرئ . ئیمه هه ربه منالی فی ری گریان و قزږنینه وه و سنگ کوتان بووین . ئیمه منالانی بی سه رده می منالی بووین ، هیچ جیاوازیه ك نه بوو له شاربژین یا له دیهات . ئیسته باش دیته وه بیرم ، كه ده مه ده می خۆرئاو بوون بوو ، بیستم به هییه ی به سه ته زمان منالی ده بیئت ، یه كسه ر پام كر دوو چووم به دایكم گوت . من كه ره زاله تی دوو گیان بوونی ئه وه به ده خته م له كاتی ئاوكیشانه وه دا دیبوو، ئیواره پاش ناخواردن یه كسه ركه وتمه دووای دایكم و به ره و ئه وئ به پښیكه وتین . كاتیك گه یشتین دوو سی كچی تری هاوته مه نی من له وئ بوون ، ئه وانیش له گه ل دایكیان هاتبوون وله پش دهرگای حه وشه یارییان ده كرد ، منیش تیكه لای ئه وان بووم و پښیكه وه كه وتینه یاری كردن ، به لام هه روهك هه مېشه كونجكاوی نه یه یشت چیدی یاری كه م و به كچه كانی ترم گوت: با برۆین بزانی به هییه چۆن منالی ده بیئت . پښتین گویچكه مان نووساند به دهرگای مال وه ، دهرگا كه له ته خته ی دار دروست كر ابوو ، له درزی ته خته داری دهرگا كه وه ده مانتوانی به جوانی كاره ساته كه ببینین .. كاره ساتی منال له دایكبوون . بۆئه وه ی بزانی چی روئه دات ، پالمان دهنه به یه كه وه و به نۆبه ته مه شای ژوره وه مان ده كرد . سه ره ، كه ده یبینی چۆن به هییه زریكه ی به رزده بیته وه ، ده یگوت: ئه گه ر منال له دایك بوون ئه م هه موو ئازاره ی هه بی، ئه وه ده بیئت هه رله ئیستا وه له شو كردن بتوقین ، به خوا دایك من تا گه و ره

گهوره نهېم شوو ناکه م . کالې يه کسه ر ولامې دايه وه : بومه گهر به دس خوته .. به خوا به زه برې کوته ک ته دهن به شوو . من بيستبووم منالېوونې يه که م نازارې گه ليک زوره ، به لام خو پوره به هييه ، نه مه پيښه م جاربوو منالې بيت ، له گه ل نه وه شدا نالاندن و قيزه و هاوارې ده چوو به گز ناسمانه ، نيمه هه نديک جار په نجه مان دهنه به گويچکه مانه وه ، بو نه وه ي گويمان له و چريکه وناله يه نه بي که خويني له بهر ده رويي . من له درزه که وه ده مبيني ، چو ن به دووژن لينگي "به هييه" يان به رز کردبووه و به دهنگي به رز ده يانگوت: ده ي روله به قوربان ت بم ، که ميکي ماوه .. نه ها که ميکي تر .. هه ناسه هه لکيشا ، نينجا هي ز به ينه ره وه به رخوت . له ژير تيشکي فانوسه که وه ، که وه ک نه وه و ابو و له تر سا پرته پر تي بي ، ده م بيني ، چو ن دووسې ژني تر به ديار سه ري به هييه وه بوون و به پارچه په رويه ک په يتا په يتا عاره قه ي شين و موري ده موچاوويان ده سپريه وه . به هييه ده ينقاند و هه ناسه برکي و لوشه ي لوتي ده گه يشته ده ره وه ، من له حه ژمه تدا چيدي نه متواني له درزي ده رگا که وه ته مه شاي نه و ترا جيديا ييه که م ، بويه خو م پي رانه گيرا و چووم له ولاوه ، وه ک سونه يه ک تهره که وتمه وه و سه رم خسته ژير بال م و هه لکور مام . بيرم له وه ده کرده وه ، که نه بي له دايکبوونې نيمه ش هه موو هه ربه و شيوه يه بووي ؟ نه وها به سه ختي ؟! هه رچه نديکم ده کرد نه م ده زاني ، بوچي له دايکبوون نه بي نه م هه موو نازارو نيشه ي هه بي ؟ بوچي نه بي هي نده دريزه بخايه ني ؟ هه رچي گياندارو بالنده هه بوون له وده شت و دهره ، له وچه م و چوله ، له وحه وشه و بانانه ، چوونه هي لانه کاني خو يانه وه و کر بوونه وه . نه ستير ه کان له ژير هه وريکي ته نکي ره نگ خوله مي شي به نائاراميه وه دانه به دانه ون بوون ، دووا مالي دي فانوسه که ي کوژانه وه ، نيمه يان راونا بوماله وه تابنووين ، به لام زريکه و ژاني "به هييه" هه ر نابرايه وه . گه يشتمه ماله وه ، به ناسپايي خزامه ژير جيگه که مه وه ، چاوم نووقان و خو م له ترسي «ن اينده ي» ژني تي شارده وه ، به لام له گويچکه مه وه ده نگي پرله نازارې به هييه ي بريندار ده هاته ژووره وه ، که پچر پچر ده يگوت: ناتوانم ، چيدي ناتوانم .. دايک به خوا چيدي ناتوانم . له گه ل ناله ي نه و ، منيش تابه ياني تلامه وه و به م ديوو نه و ديوودا خو م وهرده گيرا و نه مده تواني بنووم .

نيسته ش باش ديته وه بيرم ، دووسال دوواي کاره ساتي منالېوونې به هييه ، چو ن دووانيوه رويه ک "هيرو" ي که که ي "به هييه" يان به بووکي برد . نيشتاش باش له پيشچاومه ، زهنگوله ي فرميسکي چاوه ره شه کاني هيرو چهند به خور ده هاته خوار ، نه و فرميسکانه ي که کلي چاو و سوروسپياوي سه ر پوومه تيان ده شوريه وه . له حه وشه ده نگي موسيقاوگوراني ووتن به رزده بووه ، ميوانه بانگيش کراوه کان به شور و شه وقه وه «به شان به شانيان» بوو و گاوانيان چوله کرد بو سه ر چوبي ، به لام هيرو به فريسک و هنسکه وه روويده کرده ماليکي تر . له سيمي ي نه و جگه له خه م و په ژاره و دل ه راوکي و نار ه زايه تي شتيکي تر به دينا کرا . نيمه منالکاره کان وه ک کووله به ملائه ولاي هيرو دا کو بو بووينه وه و له به ريکردني نه مانوويست به شداربين . من وامده زاني هيرو له ترسي نه وه ده گريي ، که شه و ده کري به ژن و دووگيان ده بي و ساليکي تر منالېکي ده بي ، يا ره نگي ترسي نه وه ي هه بي له کاتي مندالېووندا هه روه ک دايکي هاوارو ناله ي لي به رز بيته وه و خويني له بهر برووا ، له وه ش وه حشه تناکتر ، وه ک دايکي به سه ر منالېوونه وه گياني له ده سبات ! من دووايي نه و شايي و زه ماوه نده ، گه ليک شايي و زه ماوه ندي ترم بيني ، به لام له هيچيان خه نده م به سه رليوي بوو که وه نه بيني ، خه يري فرميسک و گريان نه بي . به لامه وه سه ير بوو ، چو ن خه لکي ده توانن شايي که ن له کاتي کدا فرميسک به چاوي بووکدا ده هاته خوار . هيرو ته مه ني هه ر ۱۶ سالان ده بوو ، که ژن به ژنيي پيکرا . من و ده سته که که کاني هاوپيم له لايه که وه زور خه مگين و دلته نگ بووين ، به لام دوايي نه وه ي که هيرويان سوار نو تو موبيل کرد ، نيمه ش چاومان له گه وره کان کردو چووين له ژووري کدا ده ستمان کرد به گوراني و هه لپه رکي . پاش سه عاتي بووکي دووه ميان گه يانده وه دي ، نيمه هه موو به ره و پيري بوک رمان کرد . ژنان پاله په ستوييان بوو و گورانيان ده ووت و يه ک دووانيکي تر هه لپه له يان لي نه دا ، نيشته نايه ته وه بيرم چ ژنيک بوو له ناو خه لکه که ، به ده نگيکي به رز گوتي : «باوانم شيوي، کوپراييم دايه بو ت جه مال ، چاوم کوپر بي بو ت هيرو ، چو ن به خه سار چوون . بووکي چي ، هه رده ليي قوله ره شه ! ني روله له کاتي داخواري و

ماره کردندا کوپرایت داهاتبوو . من به بۆله بۆلی ئه وژنه زۆر راجه له کام . بووکه که ناوی "سیوه" بوو ، کچیکي ره شه سمهر ، به ژنیکي باریک ، برۆکانی تهنک و رهش ، بۆله ترییی رهش به قه دداره وه چهند جوانه! چاوه کانی ئه و رهشتره جوانتر بوون . دیار بوو ئه ویش ههروهک هیرو به گریانه وه مالی جیهیشتبوو ، چونکه یه شتا فرمیسه کانی به سهر گۆنه ئاله کانیه وه کزر نه بووونه وه . بوکی بهسته زمان وهک نیوه گیان وابوو ، دوو ژن وهک ئه وهی ههست به مه بکهن ، ئه م شان و ئه وشانیان گرتبوو ، من وام ده زانی بۆ ئه وه یه به ره وه نه بی . هه سره تم بوو ته نها جاریک چاو هه لبرئ ، که میک سه ره به رزکاته وه .. نه گۆرانی ، نه تیلی لیلی و نه هه له له ی ئه و میگه له ژن و پیاوهی که به ده وریدا ده سوپانه وه وه له سه ر خو بۆ ماله وه په لکیشیان ده کرد ، سه ریان به ئه وه هه لئابری . پيش ئه وهی بیه نه ژووره وه ، پیاویکی پیر به ده نگیکي ره سا بانگی کرد ، گۆله . گۆله . جاریک مه بیه نه ژووره وه ، با بچینه سه ر ئه و کورسیه وه خه لکی بیبینی و بزانی ، بوکمان جوانه یان ناشرین . من قهت ئه و قسه یه م له بیر ناچیته وه .. ئاخو بوکه که گوویی لی بوو . به لام چ جیاوازیه کی هه بوو بۆ بوکی کۆیله جوان بیته یان ناشرین . ئه و گۆرینه وهی پیکرابوو ، له گه ل کۆیله یه کی تر دا ، ئاینده یه کی باشتو چاوه روانی نه ده کرد ، هه نگاوه کانی به هه نگاوی که سیکی ده کرد ، که به بی تاوان بۆ به رده م په تی سیداره ی به رن . من نه م ده زانی بووکه که بیر له چی ده کرده وه ، به لام ده مزانی ده ترسا ، زۆر زۆر ده ترسا . ئاخو .. به چاوه کانی ، به فرمیسه کانی ، به هه نگاوه له رزۆکه کانی ، به خه مگینی ، دیاربوو که چه ندیک ده ترسی . ئه گه رچی من نه مده زانی خه می بووک له که یه وه ده ستی پیکردبوو ، به لام ده مزانی جوانی ئه و له ئه مرۆوه کۆتایی پیده هات .

که هه یرو شووی کرد ۱۶ سالبوو . که سیوه شیان له جیاتی هینا سیوهش هه رله ته مه نی ئه و . من له دووره وه ئاگام له هه یرو نه بوو چون ده ست و په نجه له گه ل ژبیانی تازه نه مرده کات ، به لام ئاگام له سیوه هه بوو ، ئیسته ئه و ده بوایه به بی هیچ تافیکردنه وه یه کی له وه پيش ۴ منال به خیوکات . من زۆر جار ، له کاتی جی بردنه سه ربان به دزیه وه گویم له گۆرانیه خه مگیناویه کانی سیوه ده گرت . ئه و کاتی گۆرانی ده گوت کهس له مال نه بووایه ، من ده مزانی سیوه له کاتی گۆرانی وتندا ئه بیته به دووبه شه وه ، به شیک له ناو چوارلایی دیواریک ده مینیته وه ، به لام به شه که ی تر به سه ربالی خه یاله کانیه وه هه وشه که ی جیده هیشت و به دووای دنیا یه کی تر ده گه را . باجی په حمه (که وهک که سیکی سه رناس و ژن ناس ناوبانگی هه بوو ، هه میسه ئه ندای لیژنه ی داخواری و ده م سپی ژنان بوو) که ده هات بۆ مالمان و باسی سیوه ده کرا ، خیرا دیگوت : ژن هه بی سیوه یه ، بزانه پرته و بۆله یه کی له ده مه وه دیت ، به جه رگ ، خوڤاگر ، بۆماله کانیس زۆر باشه و هیچ به باوه ژن ناکات . من تینا گه یشتم مه به ستی له چی بوو که زۆر جار ده یگوت : «قه ینا ره شه ، خو میوزیش ره شه ، به لام تامی خو شه . «پاش سالیک له وه دووا کچی بۆ گیارمه وه که یه که م شه و ، "سیوه" له کاتی جوت بوندا هینده خوینی له بهر ده روا ، به ناچار به وشه وه بۆئه وهی نه مرئ به ئوتۆمۆبیللیک ده بیه ن بۆ خهسته خانه .

ئیستا ئه وه چوارده سال به سه ر ئه و وه خته دا تی ده په رپیت ، به هو ی ئه و هه موو گۆران وجیگۆرکییه یی ، که له ژبیانی ئینسان دیته پيشه وه ، ئینسان به ناچار ئاگای له زۆر کهس نامینی ، من ئه وه ۱۶ ساله له ئه و روپام ، ئه وکه سانه ی که رۆژیک له دیبیه کدا و له کوچه یه کدا پیکه وه پیمان گرت و گوره بووین ، ئیستا هه ریه ک به لایه کدا په راگه نده بووین . هه ندیک هه والی

یه ک ده زانی ، به لام هه ندیک تر تانیستا ئاگامان له یه ک نیه وه والی یه ک نازانین . باش بوو ئیمسال ، پاش ۱۴ سال ، کاسیتیکم له کوردستانه وه له خزم و که سه وه به ده ست گه یشت ، که له کاتی چوون بۆ سه بیران و له وه دشته گیرابوو . من پاش ۱۴ سال زۆریک له که سه کانم نه ده ناسینه وه وه ده بووایه پرسیارم کردایه ، یه کیک له وکه سانه ی که نه مناسیه وه هه یرو بوو . ئه و تافه ته لی مووی رهش چیه به سه ریه وه نه مابوو ، وهک پیریژنی له ژیر داریک به ته نهایی دانیشتبوو به کزیه وه

لهفیدۆكامییرهكهی دهروانی و سلاوی بۆ ئەمو ئەو دەنارد . ئەو چوارسال لهگهڵ میردهكهیدا نهبوو كه دووای ئەوه ، میردهكهی له بهرەکانی جهنگی عیراق و ئیران نهگهرايهوهو تانیستاش بی سهروشوینه . كهس نهیزانی كوژرا یابه دیلگیرا ، بهلام ئەو شووی نهکردهوهو بههەر پهزالهتی بیت منالهکانی بهخو دهکات . ههندی منالی تریان پی ناساندم و یهکی لهوانه منالیکی شهس حهوت ساله بوو ، گوتم ئەوه کچی کییه ؟ گوتیان : ئەوه کچی سیویه . گوتم ئەی بۆ سیوه بوخوی لهم سهیرانه نیه ؟ ولامیان دامهوه : نیوهروانیکی درهنگ وهخت ، سیوه پاش ئەوهی جلو بهرگی منالهکان دهشاو بهسەر تهنافهکهوه ههلیان دهخاتو نان بۆ منالهکان تیدهکا ، ئەوجا بهمنالهکان دهلی نیوه نانهکهتان بخون تامن خوم دهشوم ، دووای ئەمه دهرواته گه رماوه کهوهو لهو دیوهوه ده رگا که لهسەر خو دیادهخاو گالۆنیك نهوت دهکات بهسەر خویداو ئاگر لهخوی بهردهدات . دهیان گوت : نه قیزهیهك نههاواریك چیه لهدهمی ئەورنه نههاته دهرهوه . تهنانهت بۆ ئەوهی كهس نهتوانی بیکوژنیتهوه لهو دیوهوه ده رگا کهی لهسەر خو داخستبوو . گه رماوه که هه رلهپال ژووری دانیشته کهوه بوو ، بهلام خه لکی نهک له ریگای فیزاح و قیزه و ئازاری سوتانی سیوه ، لهم کاره ساته دل تهزینه ئاگادار بوونهوه ، به لکو له بهر بونی تیزو ناخوشی سوتانی لایلون و گوشتی برژاو ، ته مه شایه کی دهرهوه ده کهن تابزانن ئەم بونه له کوپوه دیت . بهلام سیوه زور له میژ بوو گرۆگلهپی دامر ابووه . دهیانگوت وهک خه لوزی لیها تبوو . ئەبیت ئازاری ئەوئینسانه چهند گه وره بیته ، کهخوی دهسوتینی و دهبی به پیشکو ئینجاش هاواریکی لیبهرز نابیتهوه !!

بۆیان گیرامهوه ، پاش ئەم کاره ساته دلتهزینه ، کاک جهمالی میدی ، ههروهک داری بی ئاو ، چرچ چرچ ، وشک وشک بوبهوه . خه لکی پییان دهگوت : کاک جهمال باشتر وایه به دووای ژنیکی تردا بگه ریپی ، ئەم سه لکه وبنکه یه به ته نهایی بهخو ناکرێ . بهلام کاک جهمال پی ناچوو دووای سیوه جاریکی تر ، ژنیکی تر له ژیرباخه لی بنی . رۆژها ت و رۆژ چوو ، دوو سی سالی خایاند ، کاک جهمال هه رژنی نههینا ، بهلام نیوهروانیك خه لکی سواری ئوتۆموبیل بوون و گوتیان دهچین بۆداخواری و کچی گه لیک باشمان بۆ کاک جهمال دۆزیوه تهوه ، له بنه مالیه کی زور هه ژارو باش ، گویراپیه ل ، به قسه که ره هه تا بلی جوان وشوخ وشهنگه . له چه مچه مال کچی ته مه ن ۲۳ ساله یان بوکاک جهمال دۆزیوه وه ، که که ناوی «خه یال» بوو ، خه یال چی .. هیچ خه یالیک نهیده توانی جوانیکی وا په روه رده کا . خه یالیان گواسته وه ، بهلام شای و زه ماوه ندیان بۆنه کرد ، چوونکه ئەوکاته به هوی شه ری ناوشاره کانی یه کیته ی و پارته یه هاوسی و ناسیاوه کان ماته مینیان هه بوو . دهیانگوت : خه یال ، کاک جهمالی زور خو شده ویست ، پیکه وه زورخوشبهخت بوون ، هه موو به هاریک له چه مچه مال وه دههاتنه وه بۆ «ناوشوان» بۆ زراعتکردن ، رۆژیک له کاتی ته ماته کردنه وه ، خه یال به رده بیته وه ناو گو مه ته ماته یه ک ، کاک جهمال چاوی لیده بیته ، سه ره تا وا ده زانی هالخلیسکاوه ، کاتی که بانگی ده کاو ده رواو ده یه وئ راستی بکاته وه ، خه یال به سه ر ده ستیا وهک خوری شل و شاو ده بیته وه . «خه بهر گه بیسته وه چه مچه مال ، هه رچی خزم و کهس و کار هه یه پرووی کرده ناوشوان ، لاشه ی بیگیانی خه یالیان هینایه وه . ئەو شیوه و واوه یلایه یی بۆ ئەو کراوه بۆهیچ کهس نه کراوه . ئاخر یه شتا زور گه نج بوو ! من هه په سابووم و نه مه زانی چی بلیم ، پرسیم : باشه بۆمرد ؟ چۆن هه روا به لادا هاتوو مرد ؟ خو مار پیوه ی نه دا بوو ؟ ولامیان دامه وه : نا ، خوژگه مار بوایه ، ئەگه ر مار بوایه ده کرا نه مرئ ، بهلام ئەو که " په بۆی" هه بوو ، هه رله منالیه وه ، نه یان توانیبوو چاره سه ری بۆ بدۆزنه وه ، که سیك په بۆی هه بی و شه ورۆژ ناومال گسکداو ناو زراعات بی و تۆزو خو لی دنیا بجیته سیه کانیه وه هه تمه ن ناری . من بهم به سه ر هاته زور تیك چووم ، پرچاوه کانم بوون له فرمیك خه میکی قول دایگرتم ، نازانم بۆ پرسیم : ئەی ئیستا کاک جهمال وه زعی چۆنه ؟ ولامیان دامه وه ، کاک جهمال وهک هه میشه بی شانس و بی بهخته ، تازه زه حمه ته ژنی چواره می بۆ بی ، ئەو شانس ی له ژن نیه !!!